

REPUBLIKA E SHQIPËRISË

KOMISIONERI PËR TË DREJTËN E INFORMIMIT DHE MBROJTJEN E TË
DHËNAVE PERSONALE

DREJTORIA PËR TË DREJTËN E INFORMIMIT

Nr. 1351/2 Prot

Tiranë, më 25/11 /2020

VENDIM

Nr. 50, datë 25.11.2020

PËR

URDHËRIMIN E AUTORITETIT PUBLIK

Në mbështetje të nenit 23 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, pikës 3 dhe 5 të nenit 24, të ligjit nr. 119/2014 “Për të drejtën e informimit”, shkronjës a) të nenit 31/1 të ligjit nr. 9887 datë 10.03.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale” i ndryshuar,

KONSTATOVA SE:

Ankuesi, Qendra “Res Publica”, përfaqësuar nga Z. ka depozituar pranë Zyrës së Komisionerit për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale (në vijim quajtur “Komisioneri”) Formularin e Ankesës nr. 1351 Prot., datë 02.11.2020, me objekt “Ankim ndaj refuzimit për dhënie informacioni dhe kopje të dokumenteve zyrtare”, kundër Autoritetit Publik “Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve” (në vijim quajtur “Autoriteti Publik”).

Ankuesi, në cilësinë e kërkuarit, nëpërmjet emailit të datës 28.09.2020, ka depozituar kërkesën për informacion në adresën elektronike të koordinatorës për të drejtën e informimit pranë Autoritetit Publik hermelinda.hysenaj@tatime.gov.al, duke kërkuar t’i vihet në dispozicion informacioni dhe dokumentacioni i disponueshëm lidhur me:

1. A ka detyrime të papaguara nga ana e kompanisë A.R.M.O?
2. Nëse po, sa është vlera e detyrimeve të papaguara?
3. Çfarë masash/vendime janë marrë nga Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve për detyrimet e papaguara nga kompania A.R.M.O?

Autoriteti Publik, me emailin e datës 02.10.2020 i ka kthyer përgjigje ankuesit duke i vënë në dispozicion informacion vetëm për pikën e parë të kërkesës dhe duke refuzuar pjesën tjetër të ankesës me arsyetimin se të dhënat janë konfidenciale bazuar në nenin 24 dhe 31 të ligjit nr. 9920, datë 19.05.2008 “Për procedurat tatimore në RSH” i ndryshuar. Pas përgjigjes së dhënë nga autoriteti publik, ankuesi pretendon se nuk i është vënë në dispozicion informacioni i kërkuar në pikën 2 dhe 3 të kërkesës dhe si rrjedhojë ka depozituar pranë Komisionerit, ankesën nr. 1351 Prot., datë 02.11.2020, me objekt

“refuzimin e dhënies së informacionit dhe kopje të dokumenteve zyrtare”, duke kërkuar ushtrimin e kompetencave që i njeh ligji për rastet e refuzimit të dhënies së informacionit, si dhe urdhërimin e dhënies së informacionit.

Komisioneri pas shqyrtimit paraprak të ankesës, bazës ligjore dhe rrethanave të faktit të paraqitura në të, vlerësoi së ankesa është në përputhje me përcaktimet e nenit 24 të ligjit nr.119/2014, “Për të drejtën e informimit” dhe ankuesi legjitimohet në kërkimin e tij.

Në ndjekje të procedurës për shqyrtimin administrativ të çështjes, me qëllim marrjen e një vendimi sa më objektiv, në zbatim të nenit 24/3 të ligjit nr. 119/2014 “Për të drejtën e informimit” në të cilin citohet se *“Me marrjen e ankesës, Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale... Kur e sheh të nevojshme, zhvillon një seancë dëgjimore publike me pjesëmarrjen e palëve”,* me shkresën nr. 1351/1 Prot., datë 09.11.2020, Komisioneri ftoi palët në një seancë dëgjimore, e cila u zhvillua me datë 12.11.2020 në mungesë të ankuesit dhe me praninë e përfaqësuesve të Autoritetit Publik.

Me emailin e datës 11.11.2020 ankuesi ka dërguar paraprakisht parashtimet e tij lidhur me çështjen objekt shqyrtimi duke rikonfirmuar qëndrimin e tij.

Gjatë seancës, përfaqësuesit e Autoritetit Publik sqaruan se: *“Kërkesa e Qendrës “Res Publica” është trajtuar brenda afatit të ligjit dhe konform dispozitave ligjore rregulluese që parashikon Ligji nr. 9920, datë 19.05.2008, “Për Procedurat Tatimore në RSH” i ndryshuar, konkretisht neni 24, “Dhënia e informacionit tatimor nga administrata tatimore”, neni 25, “Konfidencialiteti”, neni 31, “E drejta për konfidencialitetin e të dhënave”, si edhe neni 17, “Kufizime” i Ligjit nr. 119/2014, “Për të Drejtën e Informimit”. Referuar sa më sipër, tatimpaguesi për të cilin kërkohet informacion ka detyrime tatimore të pashlyera, si rrjedhojë administrata tatimore i ka marrë të gjitha masat administrative për vjeljen e detyrimeve tatimore të papaguara duke konkluduar edhe me vendosjen e barrëve siguruese dhe/ose hipotekore dhe publikimin e emrit dhe të NIPT-it të tatimpaguesit debitor në faqen zyrtare të internetit.*

Konkretisht, masat e marra dhe të evidentuara për subjektin A.R.M.O janë:

- *Urdhër bllokimi bankar nr. 4587 Prot., datë 27.04.2017;*
- *Njoftim tatimpaguesit për vendosjen e barrës siguruese nr. 4594 Prot., datë 27.04.2017;*
- *Njoftim për vendosjen e barrës hipotekore nr. 4592 Prot., datë 27.04.2017;*
- *Njoftim për vendosjen e barrës siguruese nr. 4593 Prot., datë 27.04.2017;*
- *Njoftim i përgjithshëm për DPT nr. 4595 Prot., datë 27.04.2017;*
- *Kërkesë për pezullim në doganë nr. 4596 Prot., datë 27.04.2017;*
- *Urdhër sekuestro nr. 1992 Prot., datë 21.02.2018”.*

Pas shqyrtimit të ankimit dhe konsultimit të legjisllacionit përkatës rezulton se, Autoriteti Publik i ka kthyer përgjigje pjesërisht kërkuesit, vetëm për pikën e parë të objektit të kërkesës, duke mos përmbushur në tërësi objektin e kërkesës. Komisioneri vëren se në përgjigjen e dërguar kërkuesit, Autoriteti Publik i ka komunikuar se subjekti ka detyrime të papaguara ndaj organit tatimor dhe rezulton në listën e subjekteve me barrë siguruese

dhe hipotekore të publikuar në web, por duke mos i vënë në dispozicion masat konkrete. Ndërkohë që gjatë seancës dëgjimore, përfaqësuesit e Autoritetit Publik kanë evidentuar masat e marra për subjektin A.R.M.O.

Nga verifikimi i dokumentacionit të administruar, Komisioneri vlerëson se, qëndrimi i Autoritetit Publik në emailin e datës 02.10.2020 nuk është në përputhje me dispozitat dhe parimet e Ligjit nr. 119/2014 “Për të drejtën e informimit”, si dhe detyrimet që burojnë nga ky i fundit.

Komisioneri vlerëson se, refuzimi i dhënies së informacionit mbi bazën e nenit 24 të ligjit “Për procedurat tatimore” i ndryshuar, është i gabuar pasi sipas qëndrimit të mbajtur nga Autoriteti Publik, aksesit në informacionin e disponuar nga autoritetet tatimore i'u legjitimohet vetëm institucioneve të përmendura në të, duke përjashtuar *a priori* çdo individ që kërkon akses sipas dispozitave të Ligjit nr.119/2014 “Për të Drejtën e Informimit”.

Dispozita në fjalë parashikon autoritetet të cilëve i'u ofrohet pa pagesë informacioni tatimor në lidhje me një tatimpagues të caktuar, por nuk parashikon ndalimin e dhënies së informacionit tatimor për subjekte të tjera mbi bazën e Ligjit nr.119/2014 “Për të drejtën e informimit”. Qëllimi i nenit 24 të Ligjit nr. 9920 datë 19.05.2008 “Për procedurat tatimore në Republikën e Shqipërisë”, i ndryshuar, nuk është përjashtimi i subjekteve të papërmendura në të nga aksesit në informacionin e administruar nga administrata tatimore, por thjeshtimi i marrëdhënieve, komunikimit dhe efijencës midis administratës tatimore me këto institucione. Gjithashtu, dispozitat e nenit 24 janë të zbatueshme dhe për ato raste kur informacioni nuk përbën informacion publik në kuptim të Ligjit nr. 119/2014 “Për të drejtën e informimit” dhe dhënia e tij kryhet në një kontekst të caktuar siç është rasti i një procesi gjyqësor civil apo penal, kontrolli i ushtruar nga Kontrolli i Lartë i Shtetit në kuadër të veprimtarisë së tij, etj.

Lidhur me kufizimin e parashikuar në nenin 25 të ligjit të sipërcituar, në të cilën parashikohet: *Nëpunësit dhe punonjësit e administratës tatimore, qendrore dhe vendore ruajnë konfidencialitetin e të dhënave tatimore dhe financiare të tatimpaguesit, që i kanë siguruar gjatë kryerjes së detyrës. Kjo pikë nuk zbatohet për detyrimet tatimore, për të cilat kanë filluar procedurat e mbledhjes me forcë*, Komisioneri vlerëson se, dispozita është vetëshpjeguese përderisa ndaj subjektit të kërkuar ka filluar procedura e mbledhjes me forcë të detyrimeve të pashlyera.

Gjithashtu, Komisioneri e vlerëson argumentin e Autoritetit Publik se refuzimi i dhënies së informacionit bazohet në nenin 17 të Ligjit nr. 119/2014 “Për të drejtën e informimit” të gabuar dhe të pambështetur në ligj. Kjo pasi neni 17 i këtij ligji liston qartë rastet kur dhënia e informacionit mund kufizohet dhe në vlerësimin e Komisionerit, rasti konkret nuk mund të kategorizohet si subjekt i asnjë prej kufizimeve të parashikuara në nenin 17 të Ligjit nr. 119/2014 “Për të drejtën e informimit”.

Komisioneri vlerëson se, informacioni i kërkuar përmbush kërkesat e pikës 2, të nenit 2, të Ligjit nr.119/2014 “Për të drejtën e informimit”, sipas të cilit “*informacion publik*” konsiderohet çdo e dhënë e regjistruar në çfarëdo lloj forme dhe formati, gjatë ushtrimit të funksionit publik pavarësisht nëse është përpiluar ose jo nga Autoriteti Publik”.

Bazuar në pikën 3 të nenit 3 të ligjit sipërcituar, “Çdo person ka të drejtë të njihet me informacionin publik, nëpërmjet dokumentit original ose duke marrë një kopje të tij në formën ose formatin që mundëson akses të plotë në përmbajtjen e dokumentacionit”.

Ndërkohë në pikën 1, të nenit 18 të ligjit për të drejtën e informimit, parashikohet se mosrespektimi i dispozitave të këtij ligji, passjell përgjegjësi administrative. Në pikën 2, të nenit 18 parashikohet se veprimet dhe mosveprimet, në përputhje me këtë ligj dhe për atë që nuk përbëjnë veprë penale konsiderohen kundërvajtje administrative dhe dënohen me gjobë.

Për sa më sipër, mosveprimi në përputhje me parashikimet e ligjit nr. 119/2014 “Për të drejtën e informimit” dhe detyrimin sipas këtij vendimi, passjell vendosjen e penaliteteve të përcaktuara në pikën 2 të nenit 18, ndaj personave përgjegjës.

E drejta për informim është një prej të drejtave themelore të njeriut, e parashikuar në nenin 23 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë. Kjo e drejtë duhet parë e lidhur ngushtë me parimin e transparencës dhe llogaridhënies, si një shtyllë tjetër themelore e shtetit të së drejtës. Funksionimi i tyre do të ishte në interesin e të dy palëve.

Në këto kushte, në lidhje me ankesën e Qendrës “Res Publica” ndaj Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve, Komisioneri vlerëson se ankesa është e bazuar në ligj dhe si e tillë ajo duhet pranuar.

PËR KËTO ARSYE

Bazuar në shkronjat b) dhe ç) të pikës 5 të nenit 24, nenit 25 të ligjit nr. 119/2014 “Për të drejtën e informimit”, shkronjën a) të pikës 1 të nenit 18 të ligjit nr. 49/2012 “Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative” i ndryshuar,

V E N D O S A:

1. Pranimin e ankesës nr. 1351 Prot., datë 02.11.2020 të Qendrës “Res Publica”, kundër Autoritetit Publik “Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve”, me objekt “Ankim ndaj refuzimit për dhënie informacioni dhe kopje të dokumenteve zyrtare”.
2. Urdhërimin e Autoritetit Publik për vënien në dispozicion të informacionit dhe dokumentacionit të kërkuar lidhur me pikën 2 dhe 3 të kërkesës për informacion të datës 28.09.2020, më konkretisht: (Sa është vlera e detyrimeve të papaguara? dhe Çfarë masash/vendime janë marrë nga Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve për detyrimet e papaguara nga kompania A.R.M.O?) brenda datës 03.12.2020.
3. Kundër këtij vendimi palët kanë të drejtën e ankimit në Gjykatën Administrative Tiranë, brenda 45 ditëve nga marrja dijani, sipas nenit 25 të ligjit nr.119/2014 “Për të drejtën e informimit”.
4. Ky vendim u shpall sot në datë 25.11.2020.

KOMISIONERI

Besnik Dervishi